

Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор ЗВО з науково-педагогічної
та навчальної роботи
Інна АНДРУШКО
“ 29 ” _____ 08 _____ 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

ВК4.32 СОЦІАЛЬНА МЕДИЦИНА

підготовки третій рівень вищої освіти доктор філософії

галузі знань 22 «Охорона здоров'я»

(шифр і назва галузі знань)

спеціальності 222 «Медицина»

(шифр і назва спеціальності)

Робоча програма з **соціальної медицини** підготовки фахівців третього (доктор філософії) рівня вищої освіти, галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина»

29/08/ 2025 року

Розробник: професор ОЧЕРЕДЬКО О.М.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я

Протокол від 27/08/ 2025 року № 1

Завідувач кафедри соціальної
медицини та організації охорони
здоров'я

Олександр ОЧЕРЕДЬКО

29/08/ 2025 року

Схвалено методичною радою медико-теоретичних дисциплін Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова за напрямом підготовки: третього (доктор філософії) рівня вищої освіти у галузі знань: галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина»

Протокол від 28/08/ 2025 року № 1

28/08/ 2025

Голова

Олександр ОЧЕРЕДЬКО
(підпис)

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Соціальна медицина» складена відповідно до ОНП «Медицина» третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина»

Анотація навчальної дисципліни

Програма дисципліни «Соціальна медицина» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів третього (доктор філософії) рівня освіти у вищих медичних навчальних закладах освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, примірного навчального плану підготовки фахівців третього (доктор філософії) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина»

Дисципліна є *вибірковим* компонентом наукової програми «Медицина», циклу професійної підготовки доктор філософії, розрахована на 8 кредитів, які здобувачі освіти засвоюють протягом 3-6 семестрів.

Предметним напрямком дисципліни є статистика здоров'я населення на основі аналізу комплексу медичних показників: демографічних, захворюваності, інвалідності, фізичного розвитку, а також організація охорони здоров'я, тобто діяльності системи щодо забезпечення збереження, зміцнення та відновлення здоров'я різних груп населення, закономірності розроблення і наукове обґрунтування соціальних, медичних і економічних заходів щодо забезпечення оптимального рівня здоров'я населення і його активного довголіття. Дисципліна є обов'язковим компонентом наукової програми «Громадське здоров'я», циклу професійної підготовки магістра менеджменту, розрахована на 2 кредити, які здобувачі освіти засвоюють протягом 1 семестру на 1 році навчання.

Основним фокусом програми є отримання знань з дисципліни «Соціальна медицина, громадське здоров'я», вивчення якої необхідне для успішного засвоєння дисциплін успішної професійної діяльності. Предметним напрямком програми є опанування статистики здоров'я населення на основі аналізу комплексу медичних показників: демографічних, захворюваності, інвалідності, фізичного розвитку; організації охорони здоров'я, тобто діяльності системи щодо забезпечення збереження, зміцнення, та відновлення здоров'я населення, у т.ч. організації медичної допомоги та системи громадського здоров'я. Програма орієнтована на здобуття особою теоретичних знань та формування практичних навичок та вмінь, достатніх розв'язання комплексних проблем у галузі професійної діяльності.

Робоча програма складена на основі:

Наукової програми підготовки фахівців третього (доктор філософії) рівня освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина» у ВНМУ ім. М.І. Пирогова (Вінниця -2025) навчального плану на 2025-2026 навчальний рік; положення про організацію освітнього процесу у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова; примірної програми навчальної дисципліни «Соціальна медицина» підготовки фахівців третього (доктор філософії) рівня вищої освіти, галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина», Київ, 2018.

1. Опис навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни «Соціальна медицина» призначена для закладів вищої освіти МОЗ України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, заснованої на поєднанні технологій навчання за розділами та залікових кредитів оцінки – одиниць виміру навчального навантаження здобувача освіти необхідного для засвоєння дисципліни або її розділу.

Видами навчальних знань згідно з навчальним планом є: а) лекції, б) практичні заняття, в) самостійна робота здобувачів освіти.

Поточна навчальна діяльність здобувачів освіти контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями. Рівень підготовки здобувачів: визначається на підставі *результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач, контролю практичних навичок*.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни здійснюється по її завершенню у формі іспиту згідно навчального плану для спеціальності 222 «Медицина».

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сучасні принципи доказової медицини, теоретичні та методичні основи соціальної медицини, закономірності розроблення і наукове обґрунтовування соціальних, медичних і економічних заходів щодо забезпечення оптимального рівня здоров'я населення і його активного довголіття.

Міждисциплінарні зв'язки: Вивчення дисципліни «Соціальна медицина» базується на знаннях основних природничо-наукових дисциплін, ґрунтується на вивченні здобувачами освіти навчальних дисциплін: медичної статистики, медичної соціології, гігієни та екології, інформатики, доказової медицини, етики, основ економічних теорій; інтегрується з цими дисциплінами та в подальшому з клінічними та гігієнічними дисциплінами; забезпечує вивчення правових і організаційних засад галузі охорони здоров'я; закладає основи для вивчення здобувачами організації лікувально-діагностичного процесу, а також оцінки його обсягу та якості при вивченні клінічних дисциплін; сприяє формуванню профілактичного напрямку діяльності майбутніх лікарів з урахуванням можливого впливу на стан здоров'я

населення чинників різного походження при розробці комплексних медико-соціальних заходів у взаємодії з системою громадського здоров'я, що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та застосування знань з медичної статистики в процесі професійної та наукової діяльності.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1 Метою вивчення навчальної дисципліни «Соціальна медицина та громадське здоров'я» є оволодіння необхідними знаннями, навичками і набуття компетентностей щодо дослідження, аналізу та оцінки показників здоров'я населення, організації, ресурсного забезпечення та діяльності системи охорони здоров'я, розробки з позицій доказової медицини рекомендацій з попередження і усунення шкідливого впливу чинників на здоров'я та з удосконалення організації медичної допомоги населенню і системи громадського здоров'я.

2.2 Основними завданнями навчальної дисципліни «Соціальна медицина» є:

- формування системного розуміння методології біостатистики та її застосування у фундаментальних і прикладних дослідженнях у сфері охорони здоров'я;
- оволодіння принципами доказової медицини та сучасними підходами до критичного аналізу наукових даних, клінічних досліджень і систематичних оглядів;
- набуття компетентностей у використанні сучасних статистичних методів, моделей і критеріїв для аналізу медико-біологічних та соціально-демографічних даних;
- опанування методології формування, валідації та інтерпретації статистичних сукупностей і вибірок у популяційних та клінічних дослідженнях;
- розвиток навичок комплексної оцінки показників популяційного здоров'я з урахуванням соціальних, економічних, поведінкових, екологічних і біомедичних детермінант;
- аналіз закономірностей формування та трансформації здоров'я населення в умовах демографічних змін, епідеміологічних викликів і реформування системи охорони здоров'я;
- формування здатності до розробки, наукового обґрунтування та оцінки ефективності стратегій і програм збереження та зміцнення здоров'я населення та окремих соціальних груп;
- засвоєння теоретичних, правових і економічних основ функціонування системи охорони здоров'я та критичний аналіз її структурних моделей і стратегій розвитку;
- оволодіння концептуальними засадами громадського здоров'я та методами оцінки ефективності політик і втручань у сфері public health;
- формування компетентностей у дослідженні організації медичної допомоги, оцінці якості, доступності та результативності медичних послуг у контексті сучасних моделей управління охороною здоров'я;

- розвиток навичок наукового аналізу системи експертизи працездатності, її медичних, соціальних і правових аспектів;
- формування здатності до прийняття управлінських рішень на основі доказів, прогнозування наслідків управлінських рішень та розробки інноваційних моделей управління закладами охорони здоров'я;
- розвиток дослідницьких, аналітичних і прогностичних компетентностей, необхідних для виконання самостійних наукових досліджень і підготовки дисертаційної роботи.

2.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна.

– інтегральна:

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики.

– загальні:

ЗК 1. Здатність до підвищення професійної кваліфікації

ЗК 2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел

ЗК 3. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, генерувати ідеї.

ЗК 4. Здатність розробляти та управляти проектами

ЗК 6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

- Спеціальні (фахові, предметні)(ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за обраним науковим напрямом та освітньою діяльністю

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у сфері медицини та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези

ФК3. Здатність формулювати дослідницьке питання, розробляти проект наукового дослідження

ФК4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до цілей та завдань наукового проекту.

ФК5. Володіння сучасними методами наукового дослідження

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, проводити їх коректний аналіз та узагальнення

ФК7. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту та інші сектори суспільства.

ФК8. Здатність представлення результатів наукових досліджень в усній і письмовій мові відповідно до національних та міжнародних стандартів

ФК10. Здатність до лідерства, керування колективом

ФК11. Дотримання етики та академічної доброчесності

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Демонструвати безперервний розвиток власного інтелектуального та загальнокультурного рівню, самореалізації

ПРН 2. Інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій

ПРН 3. Виявляти невирішені проблеми у предметній області, формулювати питання та

визначати шляхи їх рішення

ПРН 4. Формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження

ПРН 5. Розробляти дизайн та план наукового дослідження

ПРН 6. Виконувати оригінальне наукове дослідження

ПРН 7. Пояснювати принципи, специфічність та чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників

ПРН 8. Володіти, вдосконалювати та впроваджувати нові методи дослідження за обраним напрямом наукового проекту та освітньої діяльності

ПРН 9. Аналізувати результати наукових досліджень, використовувати методи статистичного дослідження

ПРН 10. Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та суспільство

ПРН 11. Презентувати результати наукових досліджень у формі презентації, постерних доповідей, публікацій

ПРН 16. Дотримуватися етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами

ПРН 17. Дотримуватися академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Результати навчання для дисципліни. В результаті вивчення дисципліни здобувачі повинні:

Знати:

- Послідовність формування даних про громадське здоров'я, національні та міжнародні вимоги до реєстрації його основних показників, їх сучасний стан, динаміку, світові та вітчизняні особливості.
- Сучасні рівні охорони здоров'я та медичної допомоги, профілактики та реабілітації, основні напрямки реформування системи охорони здоров'я та окремих її складових.
- Види лікувально-профілактичної допомоги, пріоритетне значення первинної ланки, роль сімейної медицини в забезпеченні доступності та якості медичної допомоги, покращенні громадського здоров'я.
- Основні показники діяльності закладів охорони здоров'я різних типів, їх облікову та звітну документацію для формування бази даних у відповідному інформаційному просторі.

- Сучасні вимоги до оцінки тимчасової та стійкої непрацездатності населення, їх показники, види реабілітації, діяльність закладів, що її забезпечують.
- Організаційні та біоетичні вимоги до медичної та управлінської діяльності в системі охорони здоров'я.

Вміти:

- Аналізувати та оцінювати стан здоров'я населення.
- Аналізувати та оцінювати державну, соціальну та медичну інформацію з використанням стандартних підходів та комп'ютерних інформаційних технологій.
- Оцінювати вплив несприятливих чинників на стан здоров'я населення, (індивідуальне, сімейне, популяційне) в умовах медичного закладу за стандартними методиками, оцінювати ризик.
- Визначати пріоритети громадського здоров'я, проводити оцінку потреб, пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні стратегії.
- Планувати заходи профілактики захворювань серед населення для запобігання поширеності захворювань.
- Здійснювати адвокацію, комунікацію, та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я з використанням різних каналів та технік комунікації.
- Аналізувати та оцінювати діяльність системи охорони здоров'я, її нормативно-правове, фінансове, кадрове забезпечення.
- Проводити статистичний, економічний та фінансово-господарський аналіз ефективності діяльності закладів охорони здоров'я.
- Розробляти та планувати управлінські рішення, спрямовані на вдосконалення діяльності закладів охорони здоров'я.
- Організовувати надання медичних послуг, забезпечувати контроль за якістю наданих послуг на належному рівні.
- Складати стратегічні та тактичні плани економічного розвитку медичного закладу.
- Складати бізнес-проекти у сфері охорони здоров'я.
- Формувати цілі та визначати структуру особистої діяльності на підставі результату аналізу певних суспільних та особистих потреб.
- Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками, підвищувати загальноосвітній культурний рівень.

3. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Програма вивчення дисципліни структурована на 2 модулі, до складу яких входять блоки змістових модулів

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 240 годин 8 кредитів ЄКТС.

Модуль 1: 120 годин, 4 кредити

Модуль 2: 120 годин, 4 кредити

Опис навчального плану з дисципліни

Структура навчальної дисципліни	Всього годин/кредитів ECTS	Денна форма навчання
Модуль 1. Статистика здоров'я та якості діяльності закладів охорони здоров'я. Громадське здоров'я	3-4 семестр 120 год/4,0 кредити	Медична практика № 1-8 Практичні заняття № 1-14 Теми для самостійного опрацювання № 1-14
Модуль 2. Організація охорони здоров'я	5-6 семестр 120 год/4,0 кредити	Медична практика № 9-17 Практичні заняття № 15-28 Теми для самостійного опрацювання № 15-28

Примітка :

1 кредит ECTS становить 30 академічних годин.

МОДУЛЬ 1. СТАТИСТИКА ЗДОРОВ'Я ТА ЯКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я. ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я

Змістовий модуль 1. Статистика здоров'я та якості діяльності закладів охорони здоров'я. Громадське здоров'я

Тема 1. Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я.

Тема 2. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.

Тема 3. Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз.

Тема 4. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.

Тема 5. Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з

захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби.

Тема 6. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб

Тема 7. Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я.

Тема 8. Дизайн наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.

Тема 9. Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну.

Тема 10. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.

Тема 11. Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування.

Тема 12. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.

Тема 13. Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику.

Тема 14. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.

Змістовий модуль 2. Організація охорони здоров'я

Тема 15. Організація надання медичної допомоги в Україні за рівнями (амбулаторний сектор).

Тема 16. Організація надання медичної допомоги в Україні за рівнями (стаціонарний сектор).

Тема 17. Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули.

Тема 18. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.

Тема 19. Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.

Тема 20. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.

Тема 21. Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.

Тема 22. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.

Тема 23. Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.

Тема 24. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.

Тема 25. Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг.

Тема 26. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.

Тема 27. Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг.

Тема 28. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.

4. 1. Структура навчальної дисципліни, денна форма навчання

Назви змістових модулів і тем		Кількість годин			
		у тому числі			
		усь ого	МП	пр	срс
МОДУЛЬ 1. СТАТИСТИКА ЗДОРОВ'Я ТА ЯКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я. ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я					
Тема №1-2.	Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.	18	4	7	7
Тема №3-4.	Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.	19	4	7	8
Тема №5-6.	Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб	18	4	7	7
Тема №7-8.	Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я. Дизайни наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.	18	4	7	7

Тема №9-10.	Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.	20	6	7	7
Тема №11-12.	Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.	13	4	2	7
Тема №13-14.	Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.	14	4	3	7
Разом за модуль №1		120	30	40	50
Аудиторне навантаження – 60%, СРС – 40%					
МОДУЛЬ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я					
Тема №15-16.	Організація надання медичної допомоги в Україні за рівнями (амбулаторний сектор). Організація надання медичної допомоги в Україні за рівнями (стаціонарний сектор).	20	4	7	7
Тема №17-18.	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	18	4	7	7
Тема №19-20.	Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	17	2	8	7

Тема №21 -22.	Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	16	2	7	7
Тема №23 -24.	Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.	16	2	7	7
Тема №25 -26.	Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.	13	4	7	2
Тема №27 -28.	Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.	14	4	7	3
Разом за модуль 2		120	30	50	40
Аудиторна робота – 60%, СРС – 40%					
Разом за дисципліну		240	60	90	90
Аудиторна робота – 60%, СРС – 40%					

4. 2. Структура навчальної дисципліни, заочна форма навчання

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	у тому числі			
	усь ого	МП	пр	срс

МОДУЛЬ 1. СТАТИСТИКА ЗДОРОВ'Я ТА ЯКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я. ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я					
Тема №1-2.	Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.	18	4	7	7
Тема №3-4.	Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.	19	4	7	8
Тема №5-6.	Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб	18	4	7	7
Тема №7-8.	Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я. Дизайни наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.	18	4	7	7
Тема №9-10.	Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.	20	6	7	7
Тема №11-12.	Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.	13	4	2	7
Тема №13-14.	Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.	14	4	3	7

Разом за модуль №1		120	30	40	50
Аудиторне навантаження – 60%, СРС – 40%					
МОДУЛЬ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я					
Тема №15-16.	Організація надання медичної допомоги в Україні за рівнями (амбулаторний сектор). Організація надання медичної допомоги в Україні за рівнями (стаціонарний сектор).	20	4	7	7
Тема №17-18	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	18	4	7	7
Тема №19-20.	Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	17	2	8	7
Тема №21-22.	Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	16	2	7	7
Тема №23-24.	Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.	16	2	7	7

Тема №25-26.	Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.	13	4	7	2
Тема №27-28.	Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.	14	4	7	3
Разом за модуль 2		120	30	50	40
Аудиторна робота – 60%, СРС – 40%					
Разом за дисципліну		240	60	90	90
Аудиторна робота – 60%, СРС – 40%					

5. Теми медичної практики, денна форма навчання

№ з/п	Тема	Кількість годин
1	В рамках тем №1-2. Принципи організації закладу(служби) охорони здоров'я. Показники здоров'я населення, за які відповідальний заклад.	4
2	В рамках тем №3-4. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб закладом (службою) охорони здоров'я.	4
3	В рамках тем №5-6. Види захворюваності, рубрики Міжнародної класифікації хвороб яких стосується дисертаційне дослідження Види захворюваності, рубрики Міжнародної класифікації хвороб яких стосується дисертаційне дослідження, що обслуговуються закладом (службою) охорони здоров'я.	4
4	В рамках тем №7-8. Дизайни збору даних в закладі (службі) охорони здоров'я. Дизайн збору даних в науковому дослідженні аспіранта.	4

5	В рамках тем №9-10. Моніторинг демографічних показників закладом (службою) охорони здоров'я. Демографічні дані в науковому дослідженні аспіранта.	6
6	В рамках тем №11-12. Методи стандартизації в закладі (службі) охорони здоров'я. Методи стандартизації в науковому дослідженні аспіранта.	4
7	В рамках тем №13-14. Практика первинної, вторинної та третинної профілактики в закладі (службі) охорони здоров'я. Види первинної, вторинної та третинна профілактики в науковому дослідженні аспіранта.	4
8	В рамках тем №15-16. Рівні надання медичної допомоги в науковому дослідженні аспіранта. Рівні надання медичної допомоги в закладі (службі) охорони здоров'я.	4
9	В рамках тем №17-18. Елементи керованої допомоги в закладі (службі) охорони здоров'я. Елементи керованої допомоги використані в науковому дослідженні аспіранта.	4
10	В рамках тем №19-20. Система охорони здоров'я міста (района). Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Відображення специфічностей місця збору даних в науковому дослідженні аспіранта.	4
11	В рамках тем №21-22. Зв'язок закладу (служби) охорони здоров'я з Національною Службою Здоров'я.	4
12	В рамках тем №23-24. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги в регіоні.	6
13	В рамках тем №25-26. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг в регіоні. Які неспроможностей ринку надання медичних послуг адресовані науковим дослідженням аспіранта.	4
14	В рамках тем №27-28. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги в закладі (службі) охорони здоров'я.	4
	ВСЬОГО	60

Теми медичної практики, заочна форма навчання

№ з/п	Тема	Кількість годин
1	В рамках тем №1-2. Принципи організації закладу(служби) охорони здоров'я. Показники здоров'я населення, за які відповідальний заклад.	7
2	В рамках тем №3-4. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб закладом (службою) охорони здоров'я.	7
3	В рамках тем №5-6. Види захворюваності, рубрики Міжнародної класифікація хвороб яких стосується дисертаційне дослідження Види захворюваності, рубрики Міжнародної класифікація хвороб яких стосується дисертаційне дослідження, що обслуговуються закладом (службою) охорони здоров'я.	7
4	В рамках тем №7-8. Дизайни збору даних в закладі (службі) охорони здоров'я. Дизайн збору даних в науковому дослідженні аспіранта.	7
5	В рамках тем №9-10. Моніторинг демографічних показників закладом (службою) охорони здоров'я. Демографічні дані в науковому дослідженні аспіранта.	7
6	В рамках тем №11-12. Методи стандартизації в закладі (службі) охорони здоров'я. Методи стандартизації в науковому дослідженні аспіранта.	2
7	В рамках тем №13-14. Практика первинної, вторинної та третинної профілактики в закладі (службі) охорони здоров'я. Види первинної, вторинної та третинна профілактики в науковому дослідженні аспіранта.	3
8	В рамках тем №15-16. Рівні надання медичної допомоги в науковому дослідженні аспіранта. Рівні надання медичної допомоги в закладі (службі) охорони здоров'я.	4
9	В рамках тем №17-18. Елементи керованої допомоги в закладі (службі) охорони здоров'я. Елементи керованої допомоги використані в науковому дослідженні аспіранта.	4

10	В рамках тем №19-20. Система охорони здоров'я міста (района). Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Відображення специфічностей місця збору даних в науковому дослідженні аспіранта.	4
11	В рамках тем №21-22. Зв'язок закладу (служби) охорони здоров'я з Національною Службою Здоров'я.	4
12	В рамках тем №23-24. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги в регіоні.	6
13	В рамках тем №25-26. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг в регіоні. Які неспроможностей ринку надання медичних послуг адресовані науковим дослідженням аспіранта.	4
14	В рамках тем №27-28. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги в закладі (службі) охорони здоров'я.	4
	ВСЬОГО	60

6. Теми практичних занять, денна форма навчання

№ заняття	Тема заняття	Кількість годин
Тема №1-2.	Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.	4
Тема №3-4.	Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.	4
Тема №5-6.	Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб	6

Тема №7-8.	Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я. Дизайни наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.	6
Тема №9-10.	Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.	4
Тема №11-12.	Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.	4
Тема №13-14.	Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.	4
Тема №15-16.	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №17-18.	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №19-20.	Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	8
Тема №21-22.	Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	7

Тема №23-24.	Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.	7
Тема №25-26.	Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.	7
Тема №27-28.	Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.	7
	РАЗОМ	90

Теми практичних занять, заочна форма навчання

№ заняття	Тема заняття	Кількість годин
Тема №1-2.	Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.	4
Тема №3-4.	Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.	4
Тема №5-6.	Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб	6
Тема №7-8.	Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я. Дизайн наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.	6
Тема №9-10.	Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.	4

Тема №11-12.	Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.	4
Тема №13-14.	Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.	4
Тема №15-16.	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №17-18	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №19-20.	Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	8
Тема №21-22.	Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	7
Тема №23-24.	Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.	7
Тема №25-26.	Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.	7

Тема №27-28.	Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.	7
	РАЗОМ	90

7.Теми лабораторних занять

Лабораторні заняття програмою не передбачені.

8. Самостійна робота студента, денна форма навчання

№ заняття	Тема заняття	Кількість годин
Тема №1-2.	Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.	7
Тема №3-4.	Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.	8
Тема №5-6.	Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб	7
Тема №7-8.	Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я. Дизайни наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.	7
Тема №9-10.	Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.	7
Тема №11-12.	Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.	7

Тема №13-14.	Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.	7
Тема №15-16.	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №17-18	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №19-20.	Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	7
Тема №21-22.	Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	7
Тема №23-24.	Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.	7
Тема №25-26.	Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.	2
Тема №27-28.	Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.	3
	РАЗОМ	90

Самостійна робота студента, заочна форма навчання

№ заняття	Тема заняття	Кількість годин
Тема №1-2.	Соціальна медицина і організація охорони здоров'я як наука, предмет вивчення її наукових основ і практичне використання в системі охорони здоров'я. Громадське здоров'я. Показники здоров'я населення. Стратегії громадського здоров'я щодо збереження здоров'я.	7
Тема №3-4.	Медико-соціальні аспекти захворюваності, методика вивчення, показники, їх аналіз. Моніторинг захворюваності і поширеності хвороб.	8
Тема №5-6.	Економічні витрати, пов'язані з захворюваністю, в т.ч. з захворюваністю на соціально значущі та небезпечні хвороби. Види захворюваності. Міжнародна класифікація хвороб	7
Тема №7-8.	Біостатистичний метод в соціальній медицині та в практичній діяльності системи охорони здоров'я. Дизайни наукових досліджень в соціальній медицині та ГЗ.	7
Тема №9-10.	Модельний дизайн, факторні плани, експериментальні одиниці дизайну. Медико-соціальні аспекти демографії. Методика вивчення, оцінки та аналізу показників, порядок обліку та розрахунку.	7
Тема №11-12.	Стандартизовані показники популяційного здоров'я. Методи стандартизації. Застосування. Методологічні основи дослідження загального тягара хвороб. Значення результатів для системи громадського здоров'я.	7
Тема №13-14.	Загальний тягар неінфекційних хвороб в Україні та шляхи його зниження. Стратегії профілактики неінфекційних хвороб: популяційна та високого ризику. Теорія та практика первинної, вторинної та третинної профілактики в ГЗ.	7
Тема №15-16.	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7

Тема №17-18	Системи охорони здоров'я. Сучасна типологія, класифікація. Особливості та стимули. Керована допомога, організації керованої допомоги: НМО, РРО, ІРА, ЕРО, POS.	7
Тема №19-20.	Ринкова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Професійна система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	7
Тема №21-22.	Національні служби здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Універсальна національна страхова система охорони здоров'я. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції.	7
Тема №23-24.	Модель керованої конкуренції. Характеристики, учасники, їх взаємодія, еластичності попиту, асиметрія потужностей, потенційна ефективність, недоліки, і таргетні популяції. Роль держави як безпосереднього надавача медичної допомоги.	7
Тема №25-26.	Роль держави у виправленні неспроможностей ринку надання медичних послуг. Роль держави в регулюванні систем надання медичних послуг.	2
Тема №27-28.	Методи аналізу ефективності функціонування систем охорони здоров'я, мереж та закладів надання медичних послуг. Методи регулювання та стимулювання якості медичної допомоги. Бенчмаркінг. Моделі бенчмаркінгу.	3
	РАЗОМ	90

9. Індивідуальні завдання

Підготовка доповідей до участі в засіданнях СНТ, студентських наукових конференціях, написання наукових статей та тез за результатами наукового практичного дослідження або огляду наукових джерел певної наукової або практичної проблеми, підготовка та участь у вузівському та Всеукраїнському етапах олімпіади з соціальної медицини. Основні напрямки (або теми) для науково-дослідницької роботи здобувача освіти:

1. Материнська смертність як важливий показник здоров'я населення: основні причини та тенденції в Україні.

2. Сучасна характеристика інфекційної захворюваності населення України: основні тенденції та проблеми. ВІЛ і СНІД в Україні: сучасна ситуація, шляхи подолання проблем.
3. Надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я. Біотероризм.
4. Аналіз динаміки захворюваності на туберкульоз населення в Україні: основні тенденції та проблеми.
5. Сучасна характеристика захворюваності населення України на хвороби системи кровообігу: причини та наслідки сучасних тенденцій.
6. Сучасна характеристика захворюваності населення України на злоякісні новоутворення: причини та наслідки сучасних тенденцій.
7. Вживання тютюну, алкоголю та наркотиків – соціальна та медична проблема суспільства: ситуація в Україні та шляхи її вирішення.
8. Аналіз динаміки захворюваності населення на цукровий діабет в Україні: основні тенденції та проблеми.
9. Аналіз динаміки показників травматизму в Україні та країнах світу. Особливості та види травматизація дитячого та дорослого населення.
10. Стан здоров'я населення, що постраждало внаслідок аварії на ЧАЕС – сучасні тенденції.
11. Профілактика та міжсекторальне співробітництво в системі громадського здоров'я.
12. Характеристика способу життя людини та його складових. Вплив способу життя, поведінкових чинників ризику на здоров'я населення України.
13. Характеристика стану довкілля та його складових. Вплив чинників довкілля на здоров'я населення України. Екологічне громадське здоров'я.
14. Промоція здоров'я. Інформаційно-роз'яснювальна діяльність (адвокація) як складова частина медичної профілактики.
15. 7 квітня – Всесвітній день здоров'я: гасло поточного року, заходи, що проводяться на відзначення Всесвітнього дня здоров'я в світі та Україні.
16. Втілення доказової медицини в клінічну практику (на прикладі окремої клінічної дисципліни).

10. Завдання для самостійної роботи

Самостійна робота студентів включає теоретичну підготовку до практичних занять, засвоєння лекційного матеріалу, опанування практичними навичками під час аудиторних занять відповідно до теми та практичній меті заняття, самостійне здобуття знань по темам, які не входять до плану аудиторних занять, аналіз та узагальнення інформації при підготовці до підсумкових занять з модулів дисципліни та підсумкового контролю з дисципліни.

11. Форма і методи навчання

Форма навчання: очна (денна). В умовах воєнного В умовах воєнного стану, надзвичайних ситуацій або надзвичайного стану (особливого періоду) форма здобуття освіти встановлюється згідно рішень

органів виконавчої влади, ВЦА, місцевого органу управління освіти та Вінницького національного медичного університету для створення безпечного освітнього середовища.

Традиційні методи навчання: словесні; наочні; практичні.

Словесні: лекція, бесіда, розповідь, пояснення, робота з літературою.

Наочні методи: ілюстрування, демонстрування, спостереження.

Практичні методи: ситуаційні задачі, самостійна робота, пошуково-дослідницька робота.

Інтерактивні методи: дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, ділова гра.

Методи контролю як методи навчання (контролю з боку викладача, самоконтролю, взаємоконтролю, самокорекції, взаємокорекції).

12.Методи контролю

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям з кожної теми. Рівень підготовки здобувачів освіти: визначається на підставі результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач, контролю практичних навичок та заповнення протокового зошиту.

Знання здобувача освіти з теми та певного розділу оцінюють традиційною оцінкою (5-ти бальна система) згідно положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І.Пирогова (2024).

Проміжний контроль – залік – зараховують в кінці VI навчального семестру, якщо студент засвоїв певний розділ дисципліни в повному обсязі та немає академічної заборгованості.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни проводиться у вигляді іспиту в кінці VI семестру на підставі усної відповіді на питання в екзаменаційному білеті та розв'язання ситуаційних задач або тестів.

Критерії оцінювання засвоєння теоретичних знань та виконання практичних навичок під час поточного, проміжного та підсумкового контролю

Оцінювання усної/письмової відповіді під час поточного контролю:

При засвоєнні кожної теми дисципліни за поточну початкову діяльність студента виставляються оцінки за 4-ри бальною національною шкалою згідно чинного положення про організацію навчального процесу у ВНМУ імені М.І. Пирогова.

Оцінка **«відмінно»** виставляється за письмову роботу, в якій студент вірно відповів на всі запитання, або усну відповідь, у якій студент виявив всебічні і глибокі знання програмного матеріалу, тісно пов'язує теоретичні поняття з практикою, висловлює власні обґрунтовані думки щодо розв'язання конкретних організаційно-медичних ситуацій, в наданні медичної допомоги, здатний висувати креативні ідеї. Працює на занятті систематично і ініціативно, при виконанні СРС робить повноцінний інформаційний пошук. Успішно виконує індивідуальні завдання та

студентські наукові дослідження, посідає призові місця на студентських наукових конференціях.

Оцінку **«добре»** заслуговує студент, який виявляє повне знання програмного матеріалу, засвоює основну літературу, рекомендовану програмою, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних завдань. Працює на занятті систематично, при виконанні СРС робить самостійний інформаційний пошук.

Оцінку **«задовільно»** заслуговує студент, який виявляє знання основного програмного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладенні програмного матеріалу і відчуває труднощі у виконанні самостійних практичних завдань, обґрунтуванні окремих понять, узагальненні теоретичного матеріалу, формулювання висновків до ситуаційних завдань. До предмету не виявляє особистого інтересу і потребує допомоги у виконанні СРС.

Оцінку **«не задовільно»** отримує студент, який не засвоює окремі частини програмного матеріалу, не здатен самостійно виконувати елементарні практичні завдання і робити принципові висновки і узагальнення.

Оцінювання відповіді на тестові завдання під час поточного контролю

Оцінка **«відмінно»** виставляється студенту, який при виконанні тестових завдань дає правильні відповіді як при контролі базового, так і кінцевого рівня знань у 90-100%.

Оцінку **«добре»** виставляється студенту, який при виконанні тестових завдань дає правильні відповіді у 70-89% як при контролі базового, так і кінцевого рівня знань.

Оцінку **«задовільно»** виставляється студенту, який при виконанні тестових завдань дає правильні відповіді у 50-69% як при контролі базового, так і кінцевого рівня знань. .

Оцінку **«не задовільно»** отримує студент, який при виконанні тестових завдань дає правильні відповіді менш, ніж у 50%.

Критерії оцінювання самостійної роботи студента.

Оцінювання відбувається на практичних та підсумкових заняттях згідно з критеріями поточного оцінювання знань здобувачів і входить в комплексну оцінку за практичне заняття або за підсумкове заняття до змістового модулю.

Критерії оцінювання індивідуальної роботи студента (ІРС) нараховуються лише при успішному їх виконанні та захисті. Студент може отримати до 12 додаткових балів (схема нарахування представлена в п.14.)

Критерії оцінювання проміжного контролю (семестровий залік)

Проміжний контроль зараховують, якщо студент засвоїв певний розділ дисципліни в повному обсязі, про що свідчить поточне оцінювання кожного практичного заняття. Для оцінювання проміжного контролю проводять підрахунок середньої арифметичної традиційної оцінки за семестр.

Критерії оцінювання підсумкового контролю (іспит): при виставленні оцінки за іспит керуються наступними критеріями:

Оцінка **«відмінно»** виставляється студенту, який вірно відповів на всі запитання, під час відповіді виявив всебічні і глибокі знання програмного матеріалу,

тісно пов'язує теоретичні поняття з практикою, висловлює власні обґрунтовані думки щодо розв'язання конкретних організаційно-медичних ситуацій, в наданні медичної допомоги. При виконанні тестових завдань дає правильні відповіді у 90-100%. При розв'язанні ситуаційної задачі не лише отримує вірний результат, але й вміє правильно його інтерпретувати.

Оцінку **«добре»** заслуговує студент, який при відповіді виявляє повне знання програмного матеріалу, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні ситуаційної задачі. При виконанні тестових завдань дає правильні відповіді у 70-89%.

Оцінку **«задовільно»** заслуговує студент, який виявляє знання основного програмного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладенні програмного матеріалу. Відчуває труднощі у виконанні ситуаційних завдань. У виконанні тестових завдань дає правильні відповіді у 50-69%.

Оцінку **«не задовільно»** отримує студент, який не засвоює окремі частини програмного матеріалу, у виконанні тестових завдань дає правильні відповіді менш, ніж у 50%, не здатен самостійно розв'язати ситуаційну задачу і зробити принципові висновки і узагальнення.

ПЕРЕЛІК ТЕОРЕТИЧНИХ ПИТАНЬ ДО ІСПИТУ

1. Соціальна медицина та організація охорони здоров'я як наука, яка вивчає громадське здоров'я та систему закладів його охорони.
2. Рівні та чинники здоров'я. Показники громадського здоров'я.
3. Медико-соціальні аспекти захворюваності. Методика вивчення захворюваності та оцінка її показників.
4. Захворюваність населення як медико-соціальна проблема. Методи вивчення захворюваності, можливості застосування окремих методів, їх переваги та недоліки. Характеристика джерел кожного методу, значення в діяльності системи охорони здоров'я. Міжнародна статистична класифікація хвороб, травм і причин смерті, принципи її побудови та значення, використання в лікарській практиці.
5. Види захворюваності, які вивчаються в Україні, особливості її рівнів та структури. Розбіжності захворюваності міського та сільського населення, різних вікових, статевих та професійних груп.
6. Показники захворюваності та поширеності хвороб. Методика вивчення факторів, які впливають на захворюваність населення та організація збирання відповідної інформації за вимогами доказової медицини.
7. Тенденції та особливості захворюваності в різних регіонах світу та в окремих країнах.
8. Соціально-значущі та небезпечні захворювання, захворювання, що потребують спеціального обліку. Хвороби системи кровообігу, онкологічні, нервово-психічні захворювання, цукровий діабет, туберкульоз, ВІЛ-інфекція/СНІД, травматизм, алкоголізм, наркоманії та токсикоманії як медико-соціальні проблеми. Стан та динаміка окремих показників.

9. Особливості обліку інфекційної соціально-найважливішої неепідемічної та госпіталізованої захворюваності. Облікові документи, правила їх заповнення. Методика визначення показників цих видів захворюваності і їх оцінка, регіональні особливості.
10. Динаміка показників інфекційної захворюваності, роль лікаря первинної мережі, спадкоємність в роботі різних закладів системи охорони здоров'я та їх підрозділів, забезпечення епідемічного благополуччя.
11. Методика вивчення та оцінки показників захворюваності з тимчасовою втратою працездатності. Порядок реєстрації різних видів непрацездатності. Характеристика основних облікових документів.
12. Листок непрацездатності, його юридичне, фінансове та медичне значення, правила заповнення в амбулаторно-поліклінічних та стаціонарних умовах лікування. Правила видачі листка непрацездатності при вагітності і пологах, санаторно-курортному лікуванні, у зв'язку з доглядом за хворою та здоровою дитиною, за хворим членом сім'ї, в зв'язку з накладанням карантину та стаціонарним протезуванням. Облік тимчасової непрацездатності школярів та студентів.
13. Завдання лікуючих лікарів, лікувально-консультативних комісій стосовно експертизи непрацездатності. ЛКК, функції, склад, організація роботи. Визначення тактики різних посадових осіб, лікувально-профілактичних закладів у забезпеченні експертизи конкретних випадків і видів тимчасової непрацездатності.
14. Узагальнення даних про тимчасову непрацездатність, статистична форма 23ТН «Звіт про тимчасову непрацездатність». Методика розрахунку і аналізу основних показників захворюваності з тимчасовою втратою працездатності, показники частоти випадків і днів непрацездатності, показник важкості, середньої тривалості одного випадку, їх зв'язок з умовами виробництва з умовами та організацією виробництва, сучасний стан, соціально-економічне обумовлення.
15. Вивчення захворюваності за контингентами, які часто і тривало хворіли, система їх своєчасного виявлення та оздоровлення. Роль сімейного лікаря в профілактиці тимчасової непрацездатності населення.
16. Організація соціального страхування та соціального забезпечення тимчасово непрацездатних громадян України.
17. Інвалідність як показник громадського здоров'я, методика реєстрації вивчення та оцінки показників інвалідності, їх особливості в окремих соціальних та статеві-вікових групах. Система медико-соціального забезпечення в Україні, використання світового досвіду.
18. Організація експертизи стійкої втрати працездатності. Структура та види МСЕК, спадкоємність з роботою ЛКК (КЕК). Функції МСЕК залежно від їх виду: первинні та вищі, загального профілю та спеціалізовані. Зміст, призначення та порядок заповнення основних документів про стійку втрату працездатності, які використовуються МСЕК. Визначення та оцінка тактики МСЕК при встановленні категорії, причини та групи інвалідності.
19. Організація реабілітації інвалідів. Види реабілітації (медична, соціальна, психологічна, трудова, педагогічна), особливості завдань кожного виду

реабілітації. Організація медичного забезпечення людей літнього віку (заняття проводиться на базі Вінницький міських та обласних центрів реабілітації дітей-інвалідів та інвалідів-дитинства «Промінь», «Обрій», «Гармонія»). Організація роботи та особливості діяльності для дітей та молоді з обмеженими функціональними, фізичними та психологічними можливостями. Структура призначення окремих кабінетів, контингенти, організація роботи та медико-психологічного консультування дітей, молоді та сімей інвалідів дитинства.

20. Демографія як наука, її основні завдання, статика та динаміка населення, значення національних переписів населення, зміст загальних та спеціальних програм переписів. Перший національний перепис населення України, використання його даних для розбудови держави, організації системи охорони здоров'я. Чисельність та склад населення Світу, окремих регіонів Світу, України.
21. Механічний рух, його види та причини. Психологічні проблеми учасників міграційних процесів. Маятниковий рух та його вплив на індивідуальне та громадське здоров'я. Соціально-психологічні проблеми маятникових мігрантів та жителів мегаполісів.
22. Медико-соціальні проблеми демографічних процесів. Особливості медико-демографічних процесів в різних регіонах світу, окремих країнах та в Україні.
23. Методика вивчення та оцінки показників народжуваності. Загальні показники народжуваності, їх стан та динаміка за даними світової та національної статистики.
24. Спеціальні показники народжуваності – загальна, шлюбна, позашлюбна, вікова плідність, показники відтворення населення, їх значення для планування системи охорони здоров'я та окремих видів медичної допомоги.
25. Чинники, які впливають на народжуваність.
26. Види державної демографічної політики, світовий досвід, політика заохочування народжуваності в Україні.
27. Методика вивчення та оцінки показників смертності та показників природного приросту населення. Загальні та спеціальні показники смертності за віком, статтю, у сільського та міського населення, за окремими причинами, в різних соціальних групах населення.
28. Особливості стану та динаміки рівнів та структури причин загальної смертності в Україні. Соціальне значення хвороб системи кровообігу, новоутворень та зовнішніх причин смерті в процесі вимирання населення, негативна динаміка показників смертності від цих захворювань в працездатному віці. Чинники, які впливають на смертність населення.
29. Особливості обліку загальної смертності населення, лікарське свідоцтво про смерть, роль лікуючих лікарів в забезпеченні якісного обліку смертності та реєстрації її причин.
30. Смертність немовлят як ключовий показник громадського здоров'я. Методика вивчення та оцінки показників смертності немовлят. Особливості обліку мертвонароджуваності, перинатальної смертності та загальної смертності немовлят.
31. Спеціальні показники смертності немовлят за віком, статтю та причинами, особливість їх вирахування, сучасний стан, динаміка, використання для оцінки

громадського здоров'я. Характеристика основних груп, чинників, методика експертної оцінки смертності немовлят. Оцінка типу смертності немовлят: А, В, С, особливості типу смертності немовлят в Україні.

32. Середня тривалість очікуваного життя як ключовий показник громадського здоров'я, визначення поняття, зв'язок з рівнем смертності немовлят. Оцінка показника, його стан та динаміка в різних країнах Світу та в Україні, його статеві розбіжності.
33. Організація та зміст роботи амбулаторно-поліклінічних закладів. Структура звіту закладу, обчислення та аналіз основних якісних та кількісних показників діяльності в умовах сільської та міської території. Перспективи реформування поліклінічної допомоги, сімейна медицина та її значення.
34. Діяльність амбулаторно-поліклінічних закладів та її відтворення у річному звіті закладу. Структура документу, обчислення та аналіз основних якісних та кількісних показників амбулаторно-поліклінічної допомоги. Практика використання основних облікових документів, які на основі яких узагальнюються об'єм та зміст амбулаторно-поліклінічної допомоги. Роль окремих підрозділів в забезпеченні її основних видів. Організація та зміст роботи стаціонарозамінних закладів.
35. Організація та зміст роботи стаціонарів різних рівнів, облік і аналіз їх діяльності. Організація стаціонарної допомоги, основні напрямки її реформування. Показники об'єму та якості стаціонарної допомоги. Показники ефективності ліжкового фонду, їх використання для планування стаціонарної допомоги, реструктуризації стаціонарного фонду у зв'язку з вимогами пілотного проекту медичних реформ в Україні.
36. Аналіз показників летальності (загальна летальність, лікарняна летальність, летальність у першу добу перебування в стаціонарі, післяопераційна летальність, летальність у окремих відділеннях та за окремими причинами госпіталізації). Використання показників летальності для оцінки доступності та якості стаціонарної допомоги, розробки заходів щодо її удосконалення.
37. Особливості організації акушерсько-гінекологічної допомоги на вторинному рівні, оцінка її об'єму, якості, перспективи удосконалення в полі медичних реформ національної медицини України.
38. Організація та зміст роботи стаціонарів пологового будинку. Узагальнення діяльності пологових будинків, їх окремих відділень, підрозділів та служб. Аналіз річних звітів пологових будинків, основні показники пологової допомоги та репродуктивного здоров'я, методика їх вирахування, сучасні нормативи, стан, динаміка, управління якістю.
39. Організація акушерсько-гінекологічної допомоги на первинному, вторинному і третинному рівнях, заклади, які його забезпечують, їх структура, діяльність, основні завдання. Особливості диспансерного спостереження жіночого населення, формування контингентів здорових жінок, груп ризику, хворих на гінекологічні хвороби та безпліддя, новоутворення жіночих статевих органів. Особливості організації акушерсько-гінекологічної допомоги жінкам з професійними та іншими соціальними чинниками ризику, багатодітним матерям, постраждалим внаслідок аварії на ЧАЕС.

40. Роль сімейної медицини в профілактиці порушень репродуктивного здоров'я та наданні первинної акушерсько-гінекологічної допомоги в загально-медичній практиці.
41. Третинний рівень акушерсько-гінекологічної допомоги. Організація роботи обласного центру планування сім'ї, репродукції людини та медико-генетичного консультування. Організація та зміст роботи жіночої консультації пологового будинку. Центри здоров'я жінок. Державна програма «Репродуктивне здоров'я нації»
42. Організація амбулаторно-поліклінічної допомоги дитячому населенню, основні напрямки її реформування. Сучасний стан, показники об'єму та якості. Роль прямих показників здоров'я в амбулаторно-поліклінічній практиці з дитячим населенням.
43. Роль центрів первинної медико-санітарної допомоги в організації охорони здоров'я дітей. Реалізація пілотного проекту медичних реформ у м.Вінниці, зміст місцевих ініціатив в організації медичної допомоги дітям дошкільного віку, їх значення для збереження якості та доступності медичної допомоги та охорони здоров'я дитячого населення.
44. Особливості амбулаторно-поліклінічної медичної допомоги дитячому населенню за даними річного звіту. Структура звіту закладу, обчислення та аналіз основних якісних та кількісних показників діяльності, особливості в умовах сільської та міської території.
45. Профілактична спрямованість медичної допомоги дітям та її відтворення в основних звітних формах документу, характеристика основних облікових документів, що використовуються в педіатричній практиці для оцінки якості профілактичної роботи.
46. Роль диспансерного спостереження в забезпеченні здоров'я дітей, ранньому виявленні відхилень у психомоторному та психічному розвитку дітей, своєчасному виявленню захворювань, особливості робіт з інвалідами дитинства, дітьми груп ризику.
47. Особливості організації стаціонарної допомоги дітям, її сучасні рівні. Порядок госпіталізації дітей, організація дитячого цілодобового стаціонару, особливості забезпечення лікувального процесу, лікувального режиму та догляду за хворими дітьми.
48. Показники об'єму та якості стаціонарної медичної допомоги дітям, їх вирахування та оцінювання згідно сучасних нормативів, відтворення в річному звіті закладу. Особливості організації експертизи працездатності батьків, що доглядають госпіталізованих дітей, дітей-інвалідів, дітей, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС.
49. Використання показників летальності для оцінки доступності та якості стаціонарної допомоги, розробки заходів щодо її удосконалення. Медико-психологічне забезпечення стаціонарної допомоги та реабілітації дітей.
50. Організація екстреної та невідкладної медичної допомоги, особливості на окремих організаційних рівнях, роль сімейного лікаря (загальної практики) в сучасних умовах реформування медицини, особливості в сільській місцевості.

51. Центри екстреної та невідкладної медичної допомоги, структура, організація роботи, основні завдання. Бригада швидкої медичної допомоги як функціональна одиниця надання медичної допомоги в станах, що загрожують життю. Види бригад, їх оснащення, підготовка, забезпечення належної професійної кваліфікації працівників швидкої медичної допомоги.
52. Особливості організації екстреної та невідкладної допомоги дитячому населенню в містах та в сільській місцевості.
53. Організація екстреної медичної допомоги на третинному рівні. Медицина катастроф.
54. Діяльність відділень екстремальної медицини обласних лікарень, перспективи удосконалення їх діяльності в умовах госпітальних центрів, інтеграція та координація екстреної медичної допомоги в госпітальних округах.
55. Методика вирахування та аналіз показників об'єму та якості швидкої медичної допомоги, значення спадкоємності в роботі з лікувально-профілактичною мережею міста, сільського району, області.
56. Диспансерний метод та його реалізація на всіх організаційних рівнях охорони здоров'я населення України. Принципи диспансеризації, формування контингентів диспансеризації, особливості диспансеризації здорового населення, формування та активне виявлення груп ризику. Показники об'єму та якості диспансерного спостереження.
57. Сутність і особливості оцінки якості медичної допомоги населенню. Формування стандартів якості різних видів медичної допомоги. Клінічні протоколи. Інформована згода пацієнтів на виконання діагностичних обстежень та лікування.
58. Фізичний розвиток як показник здоров'я здорового населення, основні методики та можливості його використання в практичній медицині.

13 Форма підсумкового контролю успішності навчання

Проміжний контроль - семестровий залік (4 семестр)

Підсумковий контроль - іспит (6 семестр)

14. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти

Нарахування балів за проміжний контроль (залік) проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І.Пирогова шляхом конвертації середньої арифметичної оцінки поточної успішності здобувача освіти за універсальною 200-бальною шкалою. Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти після засвоєння дисципліни, – 200 балів. Мінімальна кількість балів становить 122 бали. Результати складання ЗО заліку фіксуються у відомості успішності із зазначеною кількістю балів та відміткою «зараховано» або «незараховано». Здобувачу освіти не зараховують дисципліну, якщо кількість отриманих балів менше 122, або вивчення дисципліни виконано в неповному обсязі, про що свідчить академічна заборгованість .

Нарахування балів за дисципліну проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова. Складовими оцінки за дисципліну є конвертоване у бали середнє арифметичне поточної успішності за універсальною 120-бальною шкалою (від 72 до 120 балів), бали за підсумковий контроль (від 50 до 80 балів) та індивідуальної роботи студента (від 6 до 12 балів).

Бали за підсумковий контроль відповідають шкалі оцінок:

оцінка «3» - 50-60 балів

оцінка «4» - 61-70 балів

оцінка «5» - 71-80 балів

Бали за поточну успішність, підсумковий контроль та традиційну оцінку викладачі вносять у відомість деканату. Отримані бали (сума балів поточної успішності та підсумкового контролю) відповідають фіксованій шкалі оцінок:

оцінка «5» - 180-200 балів

оцінка «4» - 160-179 балів

оцінка «3» - 122-159 бали.

Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти після засвоєння дисципліни, – 200 балів. *Мінімальна кількість балів* становить 122 бали.

Бали за підсумковий контроль та поточну успішність студентів деканат вносить у програму Контингент і ранжує їх. Ранжування проводять на підставі отриманих балів за дисципліну згідно національної шкали та шкали ЄКТС (див. Положення про організацію освітнього процесу).

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
170-179,99	B	добре	
160-169,99	C		
141-159,99	D	задовільно	
122-140,99	E	задовільно	
0-121,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

15. Методичне забезпечення дисципліни

1. Робоча навчальна програма дисципліни
2. Силабус
3. Календарні та тематичні плани лекцій, практичних занять, самостійної роботи студента
4. Тестові питання до тем практичних занять
5. Тестові питання підсумкового модульного контролю
6. Перелік теоретичних питань до іспиту
7. Ситуаційні задачі для поточного контролю знань
8. Ситуаційні задачі для підсумкового контролю знань
9. Перелік завдань для самостійної роботи
10. Конспекти лекцій (у вигляді відео та презентацій для дистанційного опрацювання студентами)
11. Навчальний посібник для практичних занять
12. Навчальний посібник для самостійної роботи студентів
13. Набори обліково-звітної документації, яка використовується в лікувально-профілактичних закладах.
14. Міжнародна класифікація хвороб (МКХ-Х, МКХ-ХІ).
15. Таблиці.

16. Рекомендована література

Основна

1. Соціальна медицина, громадське здоров'я. навч. посіб. : у 4 т. / за заг. ред. В.А. Огнєва. Харків : ХНМУ, 2023. Т. 2. Громадське здоров'я. 324 с.
2. Громадське здоров'я : підручник / Грузєва Т. С., Лехан В. М., Огнєв В. А. та ін.; за заг. ред. Грузєвої Т.С. Вінниця : Нова Книга, 2022.
3. Громадське здоров'я: навчальний посібник / [Грузєва Т.С., Галієнко Л.І., Гречишкіна Н.В. та ін.] ; за заг. ред. Грузєвої Т.С. - К.: «Книга-плюс», 2021. – 296с.
4. Децик О.З., Кольцова Н.І., Стовбан І.В., Золотарьова Ж.М., Ціхонь З.О., Федорків Н.Б., Ковальчук Р.Є. Вибрані лекції з громадського здоров'я. Навчальний посібник. Івано- Франківськ, 2019. 273 с.
5. Oxford Textbook of Global Public Health, 6 edition. Edited by Roges Detels, Martin Gulliford, Quarraisha Abdool Karim and Chorh Chuan Tan. Oxford University Press, 2022. 1728 p.
6. Єжова О. Здоровий спосіб життя : навч. посібник. К. : Університетська книга, 2017 - 127с.
7. Організація та економіка охорони здоров'я : навчальний посібник / І.А.

Голованова, І.В. Белікова, Н.О. Ляхова. Полтава. 2021. 256с.

2) Допоміжна література:

1. Abel-Smith B. (2018) An introduction to health: policy, planning and financing. Routledge, 246p. Методичні рекомендації до практичних занять з дисципліни «Громадське здоров'я з основами епідеміології» /Миронюк І.С., Брич В.В. Ужгород, 2018. - 58 с.
2. Організація та економіка охорони здоров'я: навчальний посібник /Голованова І.А., Белікова І.В., Ляхова Н.О. Полтава, 2021. - 256 с.
3. Актуальні питання надання медичної допомоги дітям з позиції безпеки пацієнта/Мавропуло Т.К., Мокія-Сербіна С.О./Кількість сторінок: Вид.: Новий світ-2000, 2021. – 220с.
4. Паліативна та хоспісна допомога: медико-соціальні аспекти: навчальний посібник/Пасієшвілі Л.М., Заздравнова А.А./Вид.: «Магнолія 2006», 2023. – 340с.
5. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». Київ, 2020. - 516 с.

3) Електронні ресурси:

URL

1. Електронна адреса сайту університету: <http://vnmu.edu.ua>
2. Електронна адреса сайту бібліотеки університету: <http://library.vnmu.edu.ua>
3. Всесвітня організація охорони здоров'я www.who.int
4. Європейська база даних «Здоров'я для всіх» www.euro.who.int/ru/home

5. Кохрейнівський центр доказової медицини www.cebm.net
6. Кохрейнівська бібліотека www.cochrane.org
7. Національна медична бібліотека США – MEDLINE
www.ncbi.nlm.nih.gov/PubMed
8. Населення України. Демографічний щорічник. К.: Держкомстат України. (режим доступу: www.ukrstat.gov.ua).
9. Канадський центр доказів в охороні здоров'я www.cche.net
10. Центр контролю та профілактики захворювань www.cdc.gov
11. Центр громадського здоров'я МОЗ України www.phc.org.ua
12. Українська база медико-статистичної інформації
«Здоров'я для всіх»:
<http://medstat.gov.ua/ukr/news.html?id=203>
13. Журнал British Medical Journal www.bmj.com
14. Журнал Evidence-Based Medicine www.evidence-basedmedicine.com

Презентації лекцій, методичні рекомендації до практичних занять та СРС.

Розклад та розподіл груп по викладачам опублікований на веб-сторінці кафедри ((<https://www.vnmu.edu.ua/кафедра-суспільних-наук#>)).

Питання до проміжних та підсумкового контролів дисципліни опубліковані на веб-сторінці кафедри ((<https://www.vnmu.edu.ua/кафедра-суспільних-наук#>)).

Відповідальний за курс
ОЧЕРЕДЬКО

(підпис)

Олександр

Завідувач кафедри
ОЧЕРЕДЬКО

(підпис)

Олександр